

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ 1955-59

Οι Άγγλοι θεωρούσαν την Κύπρο λόγω της θέσης της, ως χώρο μεγάλης στρατηγικής σημασίας και αρνούνταν επίμονα το δικαίωμα αυτοδιάθεσης στους Κυπρίους.

Όταν η πηγεσία μας τότε βεβαιώθηκε ότι το πρόβλημά μας δεν μπορεί να επιλυθεί ειρηνικά, προσέφυγε στην οργάνωση και διεξαγωγή ένοπλου εθνικού, απελευθερωτικού αγώνα εναντίον της αποικιοκρατικής διακυβέρνησης, με μόνο σκοπό την Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα. Ο αγώνας άρχισε το 1955 από την ΕΟΚΑ και τέλειωσε το 1959 με την υπογραφή των Συμφωνιών Ζυρίχης και Λονδίνου.

Σ' αυτό τον αγώνα, η Αχερίτου είχε τη δική της συμμετοχή. Είναι μακρύς ο κατάλογος αυτών που ποικιλότροπα έδρασαν, ξενύκτησαν κινδύνεψαν άλλος λίγο, άλλος πολύ, για τον ιερό σκοπό της απελευθέρωσης. Εξ άλλου τα καθήκοντα και οι τομείς δράσης ήταν πολλοί.

Υπεύθυνος της ΕΟΚΑ στο χωριό ήταν ο Μελής Παπαντωνίου, καταζητούμενος για μεγάλη χρονική περίοδο, όπως και ο νεώτερος αδελφός του Χριστοφής, γνωστός ως Ρότσος. Ο Μελής είχε εξουσιοδότηση να στρατολογεί νέα μέλη στην Οργάνωση και είναι αυτός που μετέπειτα όρκισε και μας.

Ως χωριό, δεχτήκαμε τον πρώτο συγκλονισμό, όταν ακούσαμε από τον ελεγχόμενο από τους Άγγλους μοναδικό ραδιοσταθμό, ότι ο συγχωριανός μας Επιφάνης Παπαντωνίου, συνελήφθη από τα Βρετανικά στρατεύματα.

Στο «ΧΡΟΝΙΚΟΝ» του Σρατηγού Γ. Γρίβα Διιγενή στις σελίδες 283-284, ο Α. Ιωακείμ, αφηγείται:

«... Την επιτυχίαν αυτήν πκολούθησαν αμέσως άλλαι. Ούτω την 7/12/1955 ομάς εξ Αμμοχώστου εκ των Λ. Χατζηλοΐζου, Άγι Ιωακείμ και Επιφανίου Παπαντωνίου, ενωθείσα μετά δύο μελών της ομάδος Αγίας Τριάδος, των Δημήτρη Ν. Φραγκίσκου και Ιωάννη Γ. Φράγκου επετέθη κατά του αστυνομικού σταθμού Ριζοκαρπάσου. «Εξουδετερώθη π φρουρά και αφηρέθησαν ο οπλισμός του σταθμού εκ 5 γκρίνερ, μία συσκευή ασυρμάτου τηλεφώνου, ένας προβολεύς, κράνη και γκλοπς.

Την νύκτα της 16/12/1955, ισχυρά ομάς εξ Αμμοχώστου και εξ Αγίας Τριάδος Αιγιαλούσης με τους Λ. Χατζηλοΐζου, Α. Ιωακείμ, Ε. Παπαντωνίου, Γ. Σκοτεινόν, Άντην Λεοντιάδην, Αντωνάκην Σολομώντος (της ομάδος Αμμοχώστου), Σωτ. Παπαζαχαρίαν, Κυρ. Παπαζαχαρίαν, Ι. Φράγκου, Δημ. Φραγκέσκου, Ι. Παναγή, Γ. Βαρβάτσην, Γ. Ταχαρούδην, Χρ. Τελέλον και Γ. Μαλακουνίδην ενήρυποσεν επίθεσιν κατά του αστυνομικού σταθμού Αιγιαλούσης. Αρχηγός της επιθέσεως ήτο ο Λ. Χατζηλοΐζου.

Οι αγωνισταί περιεκύλωσαν με προφυλάξεις τον σταθμόν και όταν εδόθη το σύνθημα επετέθησαν με βόμβες και αυτόματα.

Οι εντός του σταθμού Άγγλοι στρατιώται και αστυνομικοί ανταπέδωσαν το πυρ. Εις Άγγλος αξιωματικός, ο οποίος εξήλθεν εις την βεράνταν του σταθμού δια να πιροβολήσῃ, επλήγη θανασίμως και κατέπεσεν νεκρός. Η μάχη διήρκεσεν επί αρκετά λεπτά. Όταν εδόθη το σύνθημα ήρχισε η κανονική υποχώρησης της ομάδος.

Εκτός του φονευθέντος αξιωματικού, οι Άγγλοι παρεδέχθησαν και τρεις τραυματίας των «δυνάμεων ασφαλείας».

Την πρωίαν της επαύριον, ενώ οι αγωνισταί Αμμοχώστου επέστρεψαν εις την πόλιν, παρά τον Δαυλόν, συνελήφθησαν υπό Άγγλων στρατιωτών και μετεφέρθησαν εις τον σταθμόν Αμμοχώστου όπου εκακοποιήθησαν αγρίως. Η δίκη των συλληφθέντων εγένετο την 7/3/1956 και κατεδικάσθησαν υπό των ειδικών δικαστηρίων εις τας Αγγλικάς φυλακάς. Ο Σολομώντος κατώρθωσε να αποδράσῃ προσποιηθείς τον φρενοβλαβήν.

(Το πιο πάνω κείμενο γράφτηκε στο μονοτονικό σύστημα για τις ανάγκες του βιβλίου).

Ο ίδιος, ποτέ δεν θεώρησε σκόπιμο να μιλήσει για τη συμμετοχή του στον Αγώνα. Ένοπλη δράση, σύλληψη, ισόβια φυλάκιση, Κεντρικές φυλακές, εξορία στις φυλακές της Αγγλίας.

Ο Επιφάνης, χαρακτήρας ανυπότακτος, όπως και άλλοι φυλακισμένοι αγωνιστές, δημιουργούσαν προβλήματα στις φυλακές και ο Άγγλος Διευθυντής Αιρόνς, επέβαλλε βαριές τιμωρίες. Τους θεωρούσε επικίνδυνους και φοβόταν πιθανή απόδρασή τους. Έτσι στις 6 Φεβρουαρίου 1957, οι δεσμοφύλακες φώναξαν τον Επιφάνη Παπαντωνίου και άλλους οκτώ κατάδικους, για να τους πάρουν στα Γραφεία των Φυλακών.

Κατάλαβαν ότι θα τους μετέφεραν στις φυλακές της Αγγλίας, για λόγους περισσότερης ασφάλειας...

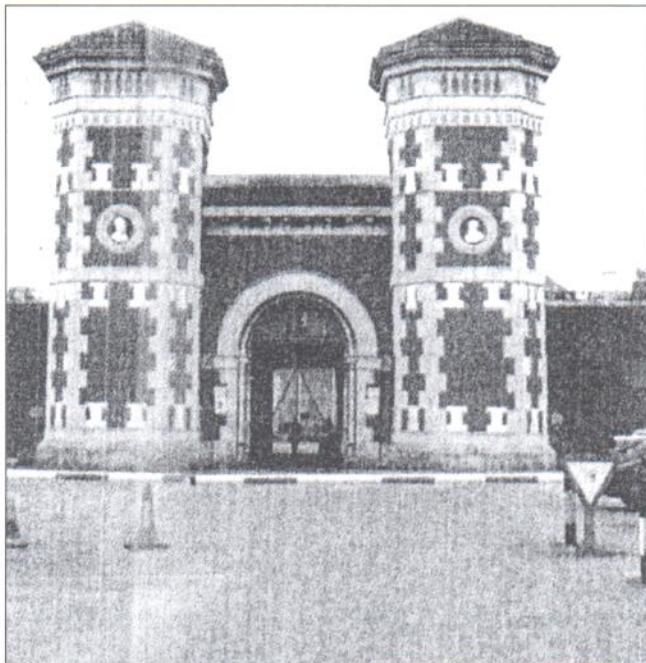
Αποχαιρέτησαν τους συγκατάδικους και συναγωνιστές τους, φόρεσαν τα πολιτικά τους ρούχα και δεν ξαναγύρισαν στα κελιά τους...

Mazί με τον Επιφάνη, στην ίδια ομάδα εξορίας ήταν οι Θ. Σοφοκλέous, Σ. Λοϊζίδης, Β. Λειβαδάς, Γ. Γρηγοράς, Ε. Παναγιώτου, Α. Σάββα, Ν. Λοΐζου και Φ. Χριστοφής. Προηγήθηκαν άλλοι έξι και στη συνέχεια ακολούθησαν και άλλοι.

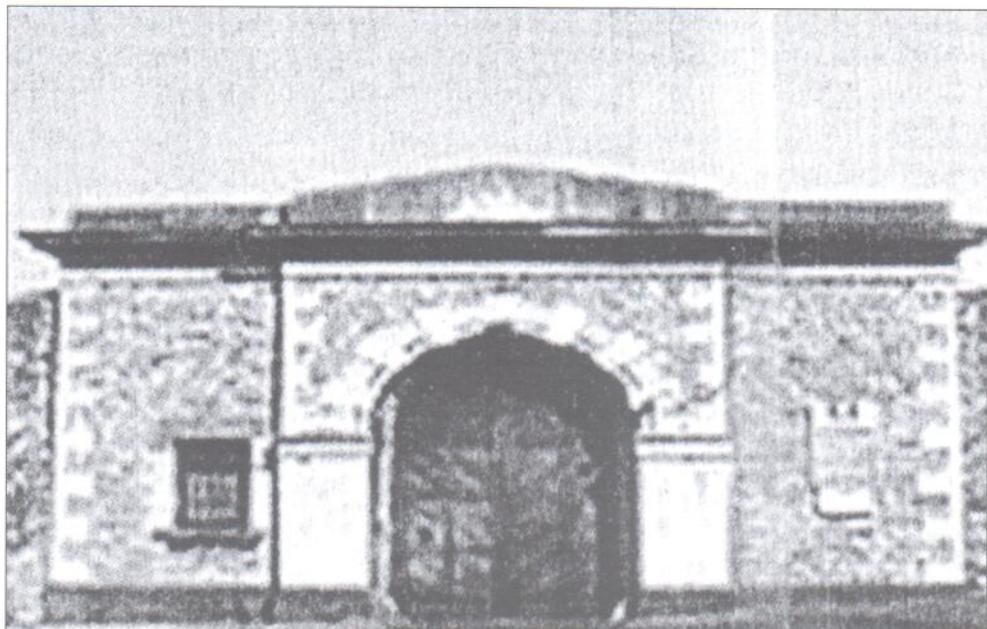
Στις ίδιες φυλακές, οι Άγγλοι κρατούσαν και τους Ιρλανδούς επαναστάτες που είχαν συλληφθεί για τη δράση τους εναντίον των Άγγλων, στον αγώνα για απελευθέρωση και ένωση της Ιρλανδίας.

Ο Επιφάνης και όλη η ομάδα κρατήθηκαν στην αρχή στις φυλακές του Wornwood Scrubs του Λονδίνου και ύστερα διασκορπίστηκαν στις φυλακές του Maidstone στο KENT, του Wakefield στο Yorkshire, στο Island of White και στο Perth της Σκωτίας.

Πολλές φορές υπήρχε αντιπαράθεση και σύγκρουση με τους Άγγλους φυλακισμένους. Στην αρχή ιδίως, ήταν πολύ εχθρικοί. Στο Maidstone, για σκοπούς μετάφρασης

Πρόσοψη των Φυλακών Wormwood Scrubs, Λονδίνου.

Φυλακές Maidstone, στο Kent.

και λογοκρισίας επήραν από τις φυλακές της Κύπρου τον Τουρκοκύπριο Ακίφ. Αυτός πάντα απέφευγε φίλιες και σχέσεις με τους Κυπρίους.

Στις 21.2.1959 τους επισκέφθηκε ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος στο Maidstone. Οι συμφωνίες Ζυρίχης – Λονδίνου είχαν υπογραφεί... Χορήγησε αμνηστίας και σε λίγο όλοι θα ήταν ελεύθεροι...

Δέκα Μαρτίου 1959, τους μαζεύουν όλους ξανά στο Wornwood Scrubs, για το ταξίδι προς την ελευθερία και την επιστροφή – 14 Μαρτίου στο Αεροδρόμιο Λευκωσίας. Η επιστροφή όλων συμπληρώθηκε σχεδόν ταυτόχρονα με την ανακήρυξη της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Ο Επιφάνης φαινόταν αμήχανος... Η υποδοχή ήταν συγκινητική... Αγκαλιές και φιλιά, φωνές και συνθήματα. Παλεύει να κρατηθεί στους ώμους των συναγωνιστών του... Οι δρόμοι στρωμένοι με λουλούδια και δάφνες...

Η πλατεία του χωριού κατάμεστη με μικρούς και μεγάλους, που περιμένουν να τον δουν, να τον ακουμπήσουν, να τον ακούσουν... Το ίδιο και εγώ... σιωπηλός, διερευνητικός, προβληματισμένος... Ακούω και μένω κατάπληκτος. Άφογη αλάνθαστη Δημοτική – σαφήνεια λόγου και καθαρότητα σκέψης – πράγματα ξένα για το χώρο...

Σώπασε ο σάλος... Σταμάτησαν τα πανηγύρια... Γίναμε φίλοι. Χώρισαν οι δρόμοι μας, όταν ήλθαν οι μέρες της συμφοράς... Έμεινε πάντα ο ίδιος. Στη ζωή του ξέρει να δίνει. Όλο το χωριό ζήτησε και ζητά ακόμα τη Βοήθειά του. Το τραπέζι του χωρούσε από τον πιο πλούσιο και ισχυρό, ως τον πιο φτωχό και αδύναμο.

Αμέτρητοι ακούμπησαν τις ελπίδες τους απάνω του. Είχε πάντα τον τρόπο και τις διασυνδέσεις και έδινε Βοήθεια σε όποιο τη χρειαζόταν. Από τότε που πολλοί ντύνονταν τσάπα από το υφασματοπωλείο του «ο Σοσιαλισμός» στο Βαρώσι, ή εύρισκαν στήριξη από τις στήλες της εφημερίδας «ΑΛΛΑΓΗ», που εξέδωσαν με το

Κάρτα με τα ονόματα Ιρλανδών και Κυπρίων πολιτικών καταδίκων με φόντο τις σημαίες των δύο χωρών. (Στον αρ.11 – Παπαντωνίου Επιφάνης).

συγκρατούμενό του Π. Στυλιανού, τότε που το όραμα για ένα κόσμο δίκαιο και αραιό για όλους, ακόμα κρατούσε...

Έχω μερικά χρόνια να τον δω. Δεν ζήτησα την άδειά του για να γράψω αυτές τις γραμμές, γιατί είμαι σίγουρος ότι θα προσέκρουα στην ταπεινοφροσύνη και την άρνησή του να μιλήσει για τον εαυτό του. Δεν έχασε το ψυχικό μεγαλείο και ας με συγχωρέσει που προσέφυγα στα γραφόμενα άλλων, για τις λιγοστές αυτές πληροφορίες.

Για τον αγώνα στην Αχερίτου στο βιβλίο του Στρατηγού
Γεωργίου Γρίβα - Διγενή
ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΑΓΩΝΟΣ ΕΟΚΑ 1955-1959
ΑΘΗΝΑΙ 1961

Αναφέρονται τα πιο κάτω:

ΣΕΛΙΔΑ XV (15)

ΜΑΡΙΝΟΥ ΓΑΒΡΙΗΛ

Ετών 23 εξ Αχερίτου. Εφονεύθη την 30/7/58 εις Αχερίτου υπό «δυνάμεων ασφαλείας», εν τη προσπαθείᾳ του να ελευθερώσει συλληφθέντα ομοχώριόν του.

ΣΕΛΙΔΑ XVII (17)

ΤΟΥΜΑΖΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ: Εξ Αχερίτου. Εφονεύθη την 30/7/58 εις Αχερίτου υπό «δυνάμεων ασφαλείας», ενώ επεχείρει να ελευθερώσει ομοχώριόν του.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΣΕΛ. 36 – 30/7/58

«Εις το χωρίον Αχερίτου, στρατιώται προκάλεσαν επεισόδιον και ακολούθως επιρροβόλησαν και εφόνευσαν δύο Έλληνας, ων ο εις τυφλός. Οι Άγγλοι δολοφόνοι ισχυρίσθησαν ψευδώς, ότι οι κάτοικοι τούς επετέθησαν δια λίθων».

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΣΕΛ. 42 – 16/10/58

«Εις Αχερίτου. Ανετινάχθη όχημα προσκρούσαν επί νάρκης. Υπάρχουν θύματα. Επί της οδού Βαρωσίων Λευκωσίας και παρά στρατ. καταυλισμόν 4ου μιλιοδείκτου ανετινάχθη στρατ. όχημα.»

Εκτενέστερα για τη δράση της ΕΟΚΑ στην Αχερίτου, ο στρατηγός Γρίβας στο ΧΡΟΝΙΚΟΝ του, στις σελίδες 311-312 αναφέρει τα πιο κάτω:

Την πρώτην ομάδα κρούσεως Αχερίτου απετέλεσαν οι Μελής Ι. Παπαντωνίου, υπεύθυνος, Πασχάλης Κυριάκου, Βονθός υπεύθυνος, και από Ιουνίου 1958, υπεύθυνος, Χριστοφής Ι. Παπαντωνίου, Ανδρέας Κυριάκου, Σταυρής Κυριάκου, Χριστοφής Γ. Συμεού.

«Η πρώτη ενέδρα έγινε τον Ιούνιον 1956, εις την τοποθεσίαν «Φάραγκα» εις το μέσον Αχερίτου, Αυγόρου και Άχνας. Έλαβον μέρος οι ανωτέρω αγωνισταί και ομάδες Αυγόρου, Άχνας και Καλοψίδας, με αρχηγόν τον Θεόδωρον Σιάκκαν. Εις την ενέδραν ενέπεσαν δύο στρατιωτικά τζιπ με Άγγλους και δύο Τούρκους από την Αφάνειαν. Κατά πληροφορίας της Οργανώσεως εφονεύθη εις Τούρκος και ετραυματίσθησαν 2-3 Άγγλοι. Εις την ίδιαν τοποθεσίαν έγινε μετ' ολίγας ημέρας ετέρα ενέδρα εναντίον ενός τζιπ. Υπήρξαν θύματα εκ μέρους των Άγγλων. Οι Άγγλοι ανταπέδωσαν το πυρ χωρίς αποτέλεσμα. Εις την ενέδραν έλαβον μέρος οι ως άνω αγωνισταί Αχερίτου, με συμμετοχήν των ομάδων Αυγόρου, Άχνας, Καλοψίδας και Πληγής υπό τον Θεόδωρον Σιάκκαν.

Μέσα 1956 οι Ανδρέας Κυριάκου, Χριστοφής Γ. Συμεού και Μελής Παπαντωνίου, κατέστρεψαν δύο μπχανάς ύδατος του στρατού παρά την Έγκωμην Αμμοχώστου.

Την 14/11/1956 οι Πασχάλης Κυριάκου, Μελής Ι. Παπαντωνίου και Χάρης Γεωργίου, ετοποθέτησαν επί δένδρου πλεκτρικόν κανονάκι εις τον κεντρικόν δρόμον του στρατώνος 4ου μιλίου (Άγιος Νικόλαος) και προσέβαλον εν στρατιωτικόν τζιπ, με άγνωστα αποτέλεσματα. Μετ' ολίγας ημέρας έγινε Δευτέρα προσπάθεια στο ίδιο μέρος με κανονάκι υπό των Χριστοφή Ι. Παπαντωνίου, Ανδρέα Κυριάκου και Χριστοφή Γ. Συμεού. Το κανονάκι εξεπιροσοκρότησε πριν ή πλησιάσην ο εχθρός λόγω απροσεξίας.

Μετά από την μεγάλην εκεχειρίαν της ΕΟΚΑ 1957, προσεχώρησαν εις την ομάδα κρούσεως οι αδελφοί Αντώνιος και Χριστοφής Γεωργίου και ο Ιωάννης Νικόλα Μάντζαλος.

Την 31/7/1958, την ίδια νύκτα όπου οι Άγγλοι εφόνευσαν εις Αχερίτου τον τυφλόν Γεώργιον Τουμάζου και τον Γαβριήλ Β. Μαρίνου, προσεβλήθη δια τηφεκίων ο αστυνομικός σταθμός, που ευρίσκετο μεταξύ Αχερίτου και Άχνας. Έλαβον μέρος οι Μελής Ι. Παπαντωνίου, Πασχάλης Κυριάκου, Αντώνης Γεωργίου και Χριστοφής Ι. Παπαντωνίου. Τα αποτέλεσματα άγνωστα.

Περί το τέλος Σεπτεμβρίου 1958, ετοποθετήθη υπό τριών ανδρών εις την περιοχήν Αγίας Ειρήνης, ολίγα μέτρα έξωθι των στρατιωτικών καταυλισμών, πρώτη αυτόματος νάρκη. Στρατιωτικόν αυτοκίνητον με 4 στρατιώτας διήλθεν άνωθεν αυτής, ανετινάχθη και εκόπη εις δύο, τα δε όπλα των στρατιωτών ευρέθησαν περί τα 30 μέτρα μακράν του αυτοκινήτου. Έλαβον μέρος οι Πασχάλης Κυριάκου, ως υπεύθυνος, Γεώργιος Μιχαήλ, Σταυρής Κυριάκου, με την βοήθειαν του βοσκού Κωνσταντίνου Τσάπαλου.

Την 3/10/1958, 2 μ.μ. εστήθη ενέδρα εναντίον αστυνομικού «λαντρόβερ» εντός του χωρίου υπό εξ ανδρών. Ερρίφθησαν εναντίον του επτά χειροβομβίδες. Ο Πασχάλης Κυριάκου νομίζων ότι τα αποτέλεσματα ήσαν καλά, σήκωσε το κεφάλι επάνω από τον τοίχον και μόλις κατώρθωσε να αποφύγη ριπήν όπλου άγγλου αστυνομικού. Αμέσως ερρίφθη και Δευτέρα χειροβομβίδης εναντίον των Άγγλων, την οποίαν ούτοι ήρπασαν και έρριψαν εναντίον μας με αποτέλεσμα τον ελαφρόν τραυματισμόν των Πασχάλη Κυριάκου και Κυριάκου Αντωνίου, μεθ' ο ούτοι ετράπησαν εις φυγήν. Έλαβον μέρος οι Πασχάλης Κυριάκου ως υπεύθυνος, Κυριάκος Αντωνίου, Χριστοφής Γεωργίου, Γεώργιος Μιχαήλ, Χρυσόστομος Φλουρέντζου και Ιωάννης Νικόλα Μάντζαλος.

Την 16.10.1958, στρατιωτικόν τζιπ ανετινάχθη υπό νάρκης, π οποία ετοποθετήθη έξωθι του χωρίου. Υπήρξαν θύματα. Έλαβον μέρος οι Ανδρέας Κυριάκου ως υπεύθυνος, Ιωάννης Νικόλα Μάντζαλος, πυροδότης, και Αντωνής Γεωργίου ως τηφεκιοφόρος.

Την ίδιαν νύκτα ετοποθετήθη νάρκη εις την τοποθεσίαν Αγία Ειρήνη, έξωθι του στρατιωτικού καταυλισμού, με αποτέλεσμα την ανατίναξιν και καταστροφήν στρα-

πιωτικού αυτοκινήτου. Ανθρώπινα θύματα άγνωστα. Έλαβον μέρος οι Πασχάλης Κυριάκου ως υπεύθυνος, Χριστοφής Γεωργίου και εβοήθησεν ο βοσκός Κωνσταντίνος Τσάπαλος.

Μετ' ολίγας πημέρας εποποθετήθη αυτόματος νάρκη εις το στρατιωτικόν γήπεδον παρά τον στρατιωτικόν καταυλισμόν Αγ. Νικολάου. Η πρώτη απόπειρα απέτυχε λόγω βλάβης της μπαταρίας της νάρκης. Η νάρκη αφορέθη και επανεποθετήθη. Οι Άγγλοι κατελθόντες εις το γήπεδον έπεσαν επί της νάρκης η οποία δεν εξερράγη, αλλ' υπέστησαν νευρικόν κλονισμόν. Έλαβεν μέρος ο Ελευθέριος Κωνσταντίνου υπεύθυνος της ANE, Βοηθούμενος από τον βοσκόν Γεώργιον I. Πίκη της ANE.

Την ίδιαν ημέραν εγένετο δολιοφθορά εις Κυβερνητικόν κτίριον έξωθι Αχερίτου. Τούτο κατεστράφη τελείως. Έλαβον μέρος οι Ελευθέριος Κωνσταντίνου, Μελής I, Παπαντωνίου, Χριστόδουλος Κυριάκου, Σταυρής Κυριάκου, Ανδρέας Δημήτρη, Χρισόστομος Φλουρέντζου, Κυριάκος Αντωνίου, Γεώργιος Μιχαήλ, Πετρής Σολωμού, Χαράλαμπος Θεοδόση, Γιαννής A. Πασχάλην και Χριστοφής Αντωνίου.»

Φονευθέντες υπό Άγγλων εις Αχερίτου: Ο Γεώργιος Τομάζου ετών 39 τυφλός και Γαβριήλ B. Μαρίνου ετών 22 εφονεύθησαν την 31/7/1958, υπό τας ακολούθους συνθήκας. Δύο μέλη μας, μεταφέροντα φυλλάδια, έπεσαν επί Αγγλικής περιπόλου έξω του χωρίου. Ο ένας εκ των δύο ονόματι Ματθαίος I. Πίκη συνελήφθη. Πριν όμως τον πλησιάσουν οι Άγγλοι έδωσε το κανονικόν σύνθημα εις τον δεύτερον, ο οποίος κατώρθωσε να διαφύγη και να μεταβιβάση την πληροφορίαν εις το χωριό, το οποίον έτρεξε σύσσωμον προς απελευθέρωσιν του συλληφθέντος. Οι Άγγλοι με τον συλληφθέντα κατπυθύνθησαν προς τους αγρούς καταδιωκόμενοι υπό ομάδων νεανίδων, αι οποίαι προσέτρεξαν πρώται. Οι Άγγλοι αφού απεμακρύνθησαν περί τα χίλια μέτρα έδεσαν τον Ματθαίον I. Πίκη ένα δένδρο και αφού τον εκτύπωσαν κατέλαβον θέσεις. Εν τω μεταξύ σε κατέφθασαν αι νεάνιδες, αι οποίαι κατόπιν προσπαθειών αποπλευθέρωσαν τον ως άνω αγωνιστήν. Οι Άγγλοι μετά την αποχώρησιν των χωρικών, ήρχισαν να πυροβολούν κατά των ανδρών και εφόνευσαν τους ανωτέρω δύο.

Για τη δολοφονία του Γαβριήλ Μαρίνου και του Γεώργιου Τουμάζου, από άγγλους στρατιώτες στις 31.7.1958 η εφημερίδα «Χαραυγή» της 1ης Αυγούστου 1958 γράφει:

«ΒΑΡΩΣΙ 31 (Του ανταποκρίτη μας). – Νέα μακάβρια σκηνή αίματος εκτυλίχθηκε χθες τη νύκτα στην Αχερίτου, με θύματα – μάρτυρες τους Γαβριήλ Βασίλη Λυκούρη, πλικής 22 χρόνων, εργάτη μωσαϊκών, μέλος των Παλαιών Συντεχνιών, έγγαμο και πατέρα δυο παιδιών και τον τυφλό Γεώργιο Τουμάζου 39 χρόνων που βρήκαν ακαριαίο θάνατο από πυροβολισμούς μελών των δυνάμεων ασφαλείας. Σύμφωνα με πληροφορίες που μας παρέσχαν συγγενείς των νεκρών, και πολλοί άλλοι κάτοικοι της Αχερίτου, τα γεγονότα που οδήγησαν στον πυροβολισμό των τελευταίων αυτών νεομαρτύρων, εξελίχθηκαν ως ακολούθως:

Χθες στις 8 μ.μ. οι κάτοικοι του χωριού είδαν αναμμένα φώτα αυτοκινήτων έξω

